

БУЛЬБА Т.М.

к.ю.н., доцент спеціальної кафедри № 2 Інституту УДО України КНУ імені Тараса Шевченка, м. Київ

ОСНОВНІ ЗАВДАННЯ ТА ЗАХОДИ ПРОФІЛАКТИКИ ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ ОБ'ЄКТІВ ОХОРОНИ

Аналізуючи інформацію про злочини проти об'єктів охорони, а також злочини які готуються, суб'єкти криміналістичної профілактики зобов'язані в межах своєї компетенції вживати заходів щодо їх попередження. Профілактика злочинів проти об'єктів охорони є багаторівневою діяльністю системи державних і громадських заходів, спрямованих на усунення, послаблення чи нейтралізацію відповідних причин і умов, що можуть сприяти вчиненню злочинів [2, с. 83].

Заходи щодо профілактики злочинів проти об'єктів охорони мають відповідати принципам законності, демократизму, справедливості [1]. Забезпечення суб'єктами криміналістичної профілактики попередження злочинів проти об'єктів охорони передбачає гарантування правових основ цього складного процесу.

Важлива роль при здійсненні профілактичних заходів щодо злочинів проти об'єктів охорони відіграють індивідуальні заходи, які являють собою конкретизацію загальних і спеціальних заходів та залежать від конкретного об'єкта та суб'єкта охорони.

Так, відповідно до ст.10 Закону України «Про державну охорону органів державної влади України та посадових осіб», суб'єктами профілактики злочинів проти об'єктів охорони є Управління державної охорони України, Міністерство внутрішніх справ України, спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади у справах охорони державного кордону України, інші центральні органи виконавчої влади України, Служба безпеки України в межах своєї компетенції та у взаємодії з Управлінням державної охорони України беруть участь у здійсненні державної охорони [3, с. 236].

Оскільки основним суб'єктом профілактики злочинів проти об'єктів охорони є Управління державної охорони України, на нього покладається здійснення завдань, що забезпечують безпеку та охорону органів державної влади, посадових осіб та інших об'єктів, що передбачені законом. Так, до основних завдань профілактики відносяться [4, с. 7]:

- 1) надання згоди на допущення громадян на об'єкти, щодо яких здійснюється державна охорона;
- 2) використання форми одягу та документів, які зашифровують особу чи відомчу належність військовослужбовців і транспортних засобів Управління державної охорони України;
- 3) проведення у порядку, визначеному Законом України «Про оперативно-розшукову діяльність», гласних та негласних оперативних заходів з метою запобігання посяганням на посадових осіб і членів їхніх сімей та об'єкти, щодо яких здійснюється державна охорона, виявлення і припинення таких посягань;
- 4) проведення кіно-, фотозйомку, аудіо- і відеозапис на об'єктах, щодо яких здійснюється державна охорона;
- 5) залучення за погодженням з керівниками правоохоронних та інших державних органів їх військовослужбовців і працівників, технічних та інших засобів;
- 6) здійснення на об'єктах, щодо яких здійснюється державна охорона, протипожежний, санітарно-гігієнічний, екологічний, радіаційний і протиепідемічний контроль та контроль за станом технічного захисту інформації, вживати заходи щодо усунення виявлених порушень, з'ясовувати причини, що призвели до їх вчинення.

На підставі викладеного, заходи з профілактики злочинів проти об'єктів охорони доцільно класифікувати: 1) за рівнем профілактичних заходів; 2) за механізмом профілактичних заходів; 3) за обсягом профілактичних заходів; 4) за змістом профілактичних заходів; 5) за об'єктом щодо якого здійснюються профілактичні заходи; 6) за суб'єктами, що виконують профілактичні заходи.

Також необхідно зазначити, що методика виявлення осіб, які схильні до вчинення злочинів проти об'єктів охорони, ґрунтується в основному на ефективному відпрацюванні тих чи інших соціальних груп, аналізові криміналістичної характеристики злочинів даної категорії та встановленні оперативної обстановки на території де перебуває об'єкт охорони [5, с. 287].

Список використаних джерел:

1. Борідько О. А. Криміналістична профілактика як структурний елемент методики розслідування злочинів : дис. канд. юрид. наук : 12.00.09 / Борідько Олена Анатоліївна. - Запоріжжя, 2005. – 191 с.
2. Зудин В. Ф. Социальная профилактика преступлений: Криминологические и криминалистические проблемы / В. Ф. Зудин. - Саратов : Изд-во Саратов. ун-та, 1983. – 187 с.
3. Про державну охорону органів державної влади України та посадових осіб : Закон України від 4 бер. 1998 р. № 160/98–ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1998. – №35. – Ст.236.
4. Про затвердження Порядку забезпечення безпеки посадових осіб, щодо яких здійснюється державна охорона у місцях постійного та тимчасового перебування: Наказ Управління державної охорони України від 27 трав. 2011р. № 210. – 10 с. (Нормативний документ Управління державної охорони України).
5. Скригонюк М.І. Криміналістика: Підручник / М.І. Скригонюк. – К.: Атіка, 2005. – 496 с.